EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Mødedokument

16.10.2007 B6-0000/2007

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsler til mundtlig besvarelse B6-0139/2007, B6-0313/2007 og B6-0314/2007

jf. forretningsordenens artikel 108, stk. 5

af Jean-Marie Cavada

for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

om bekæmpelse af terrorisme

B6-0000/2007

Europa-Parlamentets beslutning om bekæmpelse af terrorisme

Europa-Parlamentet,

– der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,

A. der henviser til

- at EU i medfør af EU-traktatens artikel 2 og 6 skal være et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i overensstemmelse med de for EU tilgrundliggende principper om demokrati, retsstatslighed og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og i medfør af samme traktats artikel 29, hvori det hedder, at Unionen har "som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau", navnlig ved at forebygge og bekæmpe terrorisme,

- at EU er ivrig efter at vurdere resultaterne af og udsigterne for Den Europæiske Unionens politik til bekæmpelse af terrorisme nu seks år efter de tragiske begivenheder den 11. september 2001, hvor terrortruslen har antaget en global dimension og således også kræver en global reaktion,

- at Den Europæiske Union er engageret i bekæmpelsen af terrorisme i alle dennes dimensioner, uanset om den opstår eller afføder handlinger inden for eller uden for Unionens grænser, dog uden samtidig at overskride de ved retsstatsprincippet og respekten for de grundlæggende rettigheder definerede rammer,

- at, for det tilfældes skyld, at europæiske og nationale institutioner skulle være tvunget til under usædvanlige omstændigheder at begrænse udøvelsen af visse grundlæggende rettigheder i en begrænset periode, bør afgørelsen herom træffes ved lov under fuld demokratisk kontrol og inden for de strengest tilladelige grænser i et demokratisk samfund, idet enhver form for overvågningssamfund eller enhver form for overførsel til europæisk niveau af afgørelser, som ville være uacceptable for borgere på nationalt niveau, må udelukkes,

B. der beklager, at de europæiske institutioner som en reaktion på det usædvanlige pres, der følger af terrorangreb, har vedtaget retsakter, der er blevet annulleret af Domstolen, eftersom de krænkede retten til en retfærdig rettergang, til beskyttelse af personoplysninger eller til adgang til dokumenter fra de europæiske institutioner vedrørende bekæmpelse af terrorisme,

C. der derfor er klar over, at bekæmpelse af terrorisme er et meget komplekst anliggende og nu mere end nogensinde kræver en mangesidig strategi på mange forskellige niveauer således som fastlagt på internationalt plan:

- i FN's strategi mod terrorisme, som blev vedtaget den 8. september 2006[1], og i Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme, som blev vedtaget i maj 2005[2], og

- af Det Europæiske Råd, da det i december 2005 vedtog en strategi til bekæmpelse af terrorisme[3], desværre uden nogen væsentlig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter,

D. der henviser til, at hvert eneste aspekt af den europæiske strategi - dvs. forebyggelse, beskyttelse, forfølgelse og reaktion - kræver fuld inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter, som bør holdes fuldt og regelmæssigt underrettet og sættes i stand til at undersøge, hvilke følgevirkninger de trufne foranstaltninger reelt har, hvorvidt de oprindelige målsætninger er nået, og hvor store omkostninger der reelt er forbundet med initiativerne,

E. der beklager, at der, således som det allerede er fremgået af debatten i 2007, er tale om en væsentlig mangel på denne type oplysninger, og som bemærker, at de europæiske institutioner og agenturer såsom Europol og Eurojust kun lige er begyndt at indsamle de oplysninger, de har brug for til deres arbejde, på mere struktureret vis,

F. der minder om, at reformen af traktaterne vil gøre det muligt inden for de næste to år på klarere, enklere og mere ansvarlig vis også at udstikke rammerne for Den Europæiske Unions rolle i kampen mod terrorister, at styrke solidariteten mellem medlemsstaterne og at inddrage Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i evalueringen af politikker på området frihed, sikkerhed og retfærdighed[4], selv om det samtidig beklager, at der i en periode på fem år ikke vil være tale om fuld retlig kontrol af disse politikker på europæisk plan, men om en betydelig grad af straffrihed,

Med hensyn til "forebyggelse"

1. mener, at der for at forhindre, at personer tyr til terrorisme, bør tages fat på de faktorer eller grundårsager, der kan føre til radikalisering og rekruttering, og at dette er en primær opgave for lokale, regionale og nationale samfund, som bør fremme integrationen af personer gennem interkulturel dialog, undgåelse af politisk udelukkelse og bekæmpelse af radikaliseringsprocessen; er i denne sammenhæng af den opfattelse, at de europæiske institutioner bør fremme bedste praksis samt dennes udbredelse inden for EU, og bemærker, at Europa-Parlamentet snart vil forelægge henstillinger på dette område under samtidig hensyntagen til Rådets og Kommissionens bidrag;

Med hensyn til "beskyttelse"

2. mener, at det for at beskytte borgere og infrastruktur og begrænse EU's sårbarhed over for angreb, herunder gennem forbedret sikkerhed ved grænserne samt i forbindelse med transport og vigtig infrastruktur, er afgørende, at EU

   a) i samarbejde med medlemsstaterne og for hele Europa etablerer

      - et krisealarm- og krisedetektionssystem, som fungerer syv dage om ugen og døgnet rundt for natur- eller menneskeskabte katastrofer

      - en plan over kritiske infrastrukturer og netværk

      - en effektiv solidaritetsmekanisme mellem medlemsstaterne, der kan give

øjeblikkelig adgang til sjældne ressourcer, som er tilgængelige på nationalt plan (såkaldte aktiver som f.eks. vacciner eller sofistikerede teknologier)

b) udvikler Schengen II/VIS-projekter samtidig med, at det begrænser indblanding i den almindelige borgers liv og færden til det mindst mulige; mener, at datamineringsteknikker som anvendt på almindelige borgere, f.eks. PNR-systemet, bør undgås på europæisk plan, i det mindste indtil der sikres fuld kontrol ved en europæisk dommer;

Med hensyn til "forfølgelse"

3. beklager de seneste års manglende fremskridt i samarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem disse og de europæiske institutioner; det er stadig ikke klart, hvorledes dette samarbejde reelt fungerer, og hvilke resultater der er kommet ud af mekanismen for gensidig evaluering mellem medlemsstaterne og de europæiske institutioner;

4. anmoder derfor

- Kommissionen om inden årets udgang at forelægge Europa-Parlamentet svarene på dens spørgeskemaer om gennemførelsen på nationalt plan af lovgivningen om bekæmpelse af terrorisme og denne lovgivnings indvirkning på de grundlæggende rettigheder;

- antiterrorkoordinatoren om inden juni 2008 at aflægge beretning til Europa-Parlamentet om effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne, Europol og Eurojust; finder det også vigtigt at undersøge, hvilken type foranstaltninger der ville egne sig bedst til et samarbejde mellem et begrænset antal medlemsstater, og hvilke foranstaltninger der burde anvendes af alle medlemsstaterne i overensstemmelse med solidaritetsprincippet;

5. anmoder Rådet og Kommissionen om at samarbejde om at etablere en rigtig feedbackmekanisme vedrørende indvirkningen af europæiske og nationale foranstaltninger på dette område ved gradvist at opstille neutrale indikatorer for udviklingen af terrortruslen mod EU (f. eks. statistikker vedrørende antallet af efterforskninger og retssager, analyser af mulige regionale kriser, beviser på vellykket/mislykket samarbejde osv.) for at give Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter et klarere billede af i det mindste indvirkningen af og de eventuelle mangler ved offentlige politikker på disse områder;

Med hensyn til "reaktion"

6. finder det yderst vigtigt, at medlemsstaterne i tilfælde af et terrorangreb udviser en effektiv solidaritetsånd ved at forvalte og i videst muligt omfang begrænse konsekvenserne af et terrorangreb, navnlig for de EU-lande, der ikke råder over tilstrækkelige menneskelige, finansielle eller teknologiske ressourcer til at klare eftervirkningerne, koordinere reaktionen og hjælpe ofrene;

7. er derfor bekymret over, at solidaritetsmekanismen - om end den er blevet bedre, end den var - stadig ikke synes god nok til at kunne klare situationen i forbindelse med

naturkatastrofer såsom ødelæggelse af hele regioner som følge af brande eller oversvømmelser;

Med hensyn til behovet for et mere intensivt og mere effektivt interparlamentarisk samarbejde med henblik på den nye strategi til bekæmpelse af terrorisme

8. mener, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter allerede efter undertegnelsen af ændringstraktaterne bør dele ansvaret for at evaluere og forbedre især den europæiske strategi til bekæmpelse af terrorisme, således at også repræsentanterne for de nationale parlamenter inddrages i enhver ny form for dialog på højt plan på dette område;

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Europarådet og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

---

[1] Se: http://www.un.org/terrorism/strategy-counter-terrorism.html.
[2] Se: http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/QueVoulezVous.asp?NT=196&CM=2&DF=&CL=ENG (allerede ratificeret af BG, DK, RO, SL, SK).
[3] Se: http://register.consilium.eu.int/pdf/en/05/st14/st14469-re04.en05.pdf.
[4] I reformtraktaten behandles terrorisme under forsvarspolitik (artikel 28) andre politikker (strafferetlige anliggender, art. 67a, Europol, art. 69k) se: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/cg00001re01en.pdf